

netop dem, der ere nedsatte i de Meniges 2den Klasse. Jeg kan derfor ikke finde det tilraadeligt at gjøre denne betydelige Indskrænkning i Lovforslagets Bestemmelser. — Hvad det Foredrag angaar, som vi have hørt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Klein), da kan det naturligvis ikke falde mig ind at imødegaa alle de Bemærkninger, som han har gjort ved de enkelte Paragrafer. For at skulle kunne gjøre det nogenlunde tilfredsstillende, maatte man ikke alene være Jurist, men ogsaa en Jurist, der i den senere Tid havde beskæftiget sig med Sura og med Lovgivningsarbejder. Noget, jeg jo, som bekendt ikke er og ikke har gjort; men hvad jeg kunde have ønsket at fremføre, er for en Del blevet fremført af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (C. B. Nyholm). Jeg skal kun tillade mig at udtale mig ganske i Almindelighed om det Foredrag, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgfreds. Det har jo været Bestræbelsen ved dette Lovforslag for de egentlig borgerlige Forbrydelser, at give den borgerlige Straffelovs Bestemmelser Anvendelse, og kun forsaavidt rent militære Forhold gjorde det nødvendigt, da at anvende militære Straffe, og dernæst har man søgt at bringe Straffebestemmelserne i Lovforslaget i saa nær Overensstemmelse med den borgerlige Straffelov, som de særlige militære Forhold tillade; men jeg tror rigtignok, at naar man vil gaa den Vej, som det ærede Medlem antydede som den rigtige, og i den Grad vil søge at bringe Overensstemmelse imellem den militære og borgerlige Straffelov, saa vil man faae en Straffelov, som bliver aldeles værdiløs for Krigsmagten. Hvad navnlig angaar det, som det ærede Medlem fremhævede, at man ikke i den militære Straffelov havde lagt den Vægt paa Villien, som der var lagt paa den i den borgerlige Straffelov, men hovedsagelig kun havde set paa Følgerne, saa er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds, og maa bekræfte Rigtigheden af hans Udtalelse, at det netop har været med velberaad Hu, at man her er gaaet den Vej, som man er gaaet. Det er Følgerne, som det er ligesom nødvendigt at

se hen til, og ikke Villien, thi ellers vilde Bedkommende som oftest flyde sig ind under, at det havde han ikke tænkt, det havde han ikke havt til Hensigt; men dette gaar virkelig ikke an i militære Forhold og navnlig ingenlunde under Krigsforhold. Det ærede Medlem synes ovenhovedet særlig at have fastet sin Opmærksomhed paa denne Straffelovs Virkning i Fredstid, men den er dog skreven ikke alene for Fredstid, men ogsaa for Krigstid, og der maa Følgerne have deres afgjørende Indflydelse. Det handles her om en hel Armes, et helt Korpsets Sikkerhed, om Landets Forsvar, om Soldaternes Liv og Blod, og der kan man umulig tage de Hensyn, som man kan tage paa det borgerlige Straffesystem. Det ærede Medlem gennemgik forskellige Paragrafer, og han søgte at paavise ikke alene deres Uoverensstemmelse med Aanden i den borgerlige Straffelov, men ogsaa adskillige Besynderligheder, som skulde findes i dem. Han citerede saaledes en Paragraf — saavidt jeg erindrer, var det § 74 — som Beris for, hvilken Vidde af Straf man havde givet Krigsvetterne at raade over, naar de skulde affige en Dom over en begaaet Forbrydelse. Han sagde, at i § 74 samlede man den hele Straffeskala lige fra Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse og Fængsel osv. indtil op til Livsstraf; men det ærede Medlem glemte at henlede Opmærksomheden paa den Forbrydelse, som der er Spørgsmaal om, og det forekommer mig, at naar man vil se den første Linie i Paragrafen, vil man ogsaa indrømme, at det er helt naturligt, at man har givet den Fæhded til at benytte de forskellige Straffe, som der er tilstaaet. Det hedder i § 74: „Den, som ellers af Feilhed flygter for Sjenden eller under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, søger ved at skjule sig eller paa anden Maade at unddrage sig fra Deltagelse i Faren“, og saa kommer: „eller under Fægtning eller paa Tilbagetog af Frygt for Faren enten laster Vaaben fra sig“, men saa hedder det til Slutning: „Spænder Heste fra Kanoner eller Vogne“, altsaa at tilintetgjøre Forsvaret, tilintetgjøre Muligheden af at indtage en anden Stilling eller dække Armeens Tilbagetog; men er dette da ikke en anden Forbrydelse, end naar en Synder, idet